

[Addi Andersen]

ningen for deres hurtige og venlige betjening af patienterne. Der kan ske fejltagelser, og det er for billigt at pege på enkelte episoder, der ikke kan undgå at ske i et stort foretagende, men jeg vil vove at påstå, at det er undtagelsen, der bekræfter reglen. En ambulancelov vil ikke udelukke enkeltstående fejl-dispositioner. Desuden mener vi i CD, at amterne selv vil kunne administrere en god betjening af patienterne. Centrum-demokraterne kan ikke støtte dette beslutningsforslag.

Steffensen (KrF):

Der er jo ingenting i denne verden, der er fuldkomment, og det er ambulancetjenestens naturligvis heller ikke i ordets egentligste forstand. Det er klart, at der også dér kan findes enkelte eksempler på, at der er noget, der har kikset. Men at det skulle have en sådan karakter, at det er nødvendigt at lave en lov, mener kristeligt folkeparti i hvert fald ikke. Vi mener, at det er tilfredsstillende, som det er, og vi mener i øvrigt, at den bedste garanti er borgerne selv. Dér, hvor der har været uheldige tilfælde med redningstjenesten, er det blevet rettet.

Derfor mener vi ikke, det er nødvendigt med lovgivning på området. Vi mener, at det fungerer udmærket. Det betyder ikke, at vi ikke synes, det er en god idé, der står i de få linjer i beslutningsforslaget. Det er da udmærket. Vi mener bare, at det fungerer, som det er, og derfor synes jeg ikke, det er nødvendigt at komme med lovgivning på området. Det er vores baggrund for, at vi ikke kan støtte beslutningsforslaget.

Poulsgaard (FP):

Det er da klart, at hvis man tager Danmark som helhed, så kan der være enkelte steder – jeg bor selv i et af de områder – hvor der somme tider går lige lovlig lang tid, inden der kommer en ambulance, særlig hvis det er en hjertepatient, det gælder, hvor minutter for ikke at sige sekunder kan være kostbare. På den anden side tror jeg nok, man får svært ved at nævne et samfund, der har så god en dækning, som Danmark har. Vi i fremskridtspartiet mener, at Falcks Redningskorps stort set har udført et helt fremragende arbejde.

Nu sagde kristeligt folkepartis ordfører, at man kunne have sympati for det, der står i

forslaget. Ja men det kan vi vel alle sammen have. Somme tider ville jeg da gerne tilhøre VS eller SF – nej, I ville ikke have mig, det er jeg nok klar over – for det må egentlig være dejligt at være julemand året rundt. De er jo fuldstændig lige glade med, hvad tingene koster. Der er ikke én, der skænker det en tanke, hvad det koster. Og så kan vi andre stå heroppe og være nogle onde nogle, der afviser alle de gode forslag, de kommer med. Men der er alligevel sammenhæng i tingene.

Jeg beklager, vi kan ikke medvirke.

Lenger (VS):

Jeg vil gerne gøre nogle bemærkninger på vegne af SF og VS om det forslag, vi har stillet.

Først vil jeg sige tak til hr. Lerke for socialdemokratiets i hvert fald som udgangspunkt positive holdning til forslaget, selv om jeg må sige, at den var lidt halvhjertet, men det kan vi komme tilbage til.

Vi skal have en ambulancelov, fordi området er ganske ureguleret. Som vel det eneste hjørne af sundhedsvæsenet skal der ikke være opfyldt nogen mindstenormer dér. Det er så meget desto mere nødvendigt med en lov, som dette område er privatiseret; mange steder varetages ambulancekørslen af et privat vognmandsfirma. Vi foreslår, at der i loven skal være normer for udstyr, uddannelse og maksimaltid, før en ambulance sendes af sted. En sådan lov findes i alle de lande, vi normalt sammenligner os med – ikke at det skal være et specielt argument, men vi synes i øvrigt, det er en god idé med en ambulancelov.

Især finder vi behov for at stille minimumskrav til ambulancefolkernes uddannelse. Hvis vi tager Falck, som har været inde i debatten, så er det typisk, at ambulancefolkene har en uddannelse på 2 × 2 uger, og ikke alle kan førstehjælp. Hos det ellers forkætrede Københavns kommunes brandvæsen er der også 3 ugers praktik på et hospital og en løbende ajourføring af uddannelsen. Hvis vi går til Söderhalland i Sverige, ser vi, at man netop har investeret 10 mill. kr. i uddannelse bl.a. i paramedicin af de mennesker, der skal hente syge på ulykkesstedet. Først skal de 7 uger på kursus, senere ½ år. Det offentlige dér mener selv, at de sparer udgifter. Reserveløge Diemer sagde den 20. november i